

for Yderne, uden at Statskassen dog kommer til at sætte noget til, men det er rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde ved Forelæggelsen, at Kommissionen maa siges at have udført et meget stort og indgaaende Arbejde for at naa et nogenlunde tilfredsstillende Resultat i saa Henseende. Kommissionens Arbejde faldt herefter naturligt i tre Afdelinger: For det første gennem en historisk Dokumentation af fremstille og klargøre det for Tiden faktisk bestaaende Retsforhold mellem Staten og de forpligtede; for det andet at undersøge og overveje, om de efter det faktisk bestaaende Retsforhold Staten tilkommende Rettigheder og Arvefæsterne paahvilende Forpligtelser ogsaa kunne siges med Rette at være Ret og Pligt mellem Parterne; og endelig at udarbejde et Udkast til en Lov om Aflysning af samtlige her henhørende Afgifter og Byrder.

Dette Arbejde var, som jeg alt har antydnet, meget stort og omfattende, og det vil derfor blive for vidtløftigt for mig og vilde sikkert ogsaa trætte ærede Medlemmer, hvis jeg vilde prøve paa at give et blot tilnærmelsesvis fuldstændigt Referat af Sagen her. Jeg maa i saa Henseende henvise ærede Medlemmer til selve Betænkningen, som blev omdelt i Fjor, og som ogsaa har kunnet faas i Aar i det Antal Eksemplarer, som Bureauet havde tilbage, og jeg skal derfor indskrænke mig til i al Korthed at angive Resultatet af Kommissionens Undersøgelse og Overvejelser for derefter at optrække Hovedlinjerne i det foreliggende Forslag. Kommissionen maatte, efter hvad jeg før bemærkede, først og fremmest skaffe sig fuld Klarhed over det faktisk bestaaende Retsforhold. Til den Ende foretog man vidtløftige Undersøgelser af Arkiverne og anstillede indgaaende Studier af den her henhørende Litteratur for paa Basis af det saaledes indsamlede og derefter omhyggeligt kritiserede Stof at udarbejde en saa vidt muligt fuldstændig nøjagtig Fremstilling af Afgifternes Historie fra deres første Oprindelse indtil vore Dage. Gennem disse historiske Undersøgelser kom Kommissionen til den enstemmige Erkendelse, at samtlige Arvefæsteafgifter og lignende Afgifter ere af rent privatretlig Karakter, og at Statskassens Ret til Afgifterne slet ikke kan bestrides, Statskassen har Ret til disse Afgifter, fordi Forpligtelserne hvile paa gyldigt afsluttede Kontrakter, som ere overholdte, saa at Arvefæsterne eller de paagældende Afgiftsydere derfor ikke have noget som helst retligt Krav paa nogen

Nedsættelse. Naar ikke desmindre Kommissionen og det foreliggende Lovforslag i Tilslutning til denne anbefale Nedsættelse af forskellige af de Afgiftsforpligtelser, som Forslaget omfatter, tiltrænger dette nogen Forklaring.

Forslaget om Nedsættelser hviler paa to helt forskellige Synspunkter. For det første have de anstillede Undersøgelser godtgjort, at enkelte af Afgifterne ere af offentlig Oprindelse, idet disse Afgifter i Virkeligheden ere Skatter eller i hvert Fald have en skattelignende Karakter. Som Følge af en udtrykkelig Bestemmelse i Ejendomsskyldlovens § 1, 3die Stykke, eller uden Hjemmel i denne Lov, men under Hensyn til, at det er indviklede Afgifter, der indeholde en særlig Skattebyrde, altsaa et Tillæg til den almindelige Skattebyrde for alle de paagældende Personer og Institutioner, som svare denne Skat, enedes man om, at denne ekstraordinære Skat burde føres til Afgang for alle de Afgifters Vedkommende, som havde den her nævnte Karakter. Det er gjort i det foreliggende Lovforslag i § 5 under Punkt 2, 4, 7, 10 og 12 med Undtagelse af Nedsættelsen af Jagtafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter. Disse Nedsættelser ere opgjorte til i alt 2,193 Kr. 99 Øre aarlig. De øvrige foreslaaede Nedsættelser vedrøre derimod Retsforhold af tvivlsom privatretlig Oprindelse, og da Statens Krav paa de paagældende Præstationer, som jeg alt har bemærket, er uomtvisteligt, var et Mindretal i Kommissionen af den Formening, at der ikke udover det nysnævnte Beløb: 2,200 Kr., burde gives nogen Nedsættelse. Flertallet i Kommissionen hævdede derimod, at der dog fra Moralens og Billighedens Standpunkt kunde være nogen Anledning til ogsaa at tænke paa disse Afgifter. Saa meget mere tænkte man dette, som det var de Udtryk, som kom til Orde, da Forslaget om Kommissionsnedsættelsen blev behandlet her i Tinget. Der blev da fra mange Sider fremsat Ønske om, at denne Kommission maatte komme til det Resultat, at det for samtlige disse Afgiftsydere, som svare disse mere eller mindre tvivlsomme Afgifter, om ikke af juridiske Grunde saa dog ud fra et moralsk Standpunkt, lod sig gøre at nedsætte Afgiften noget. Flertallet i Kommissionen enedes om, at disse Billighedshensyn burde man tage med i Beregningen ved Behandlingen af denne Sag. Det er ogsaa gjort i § 5 under Punkterne 1, 3, 5, 6 og 11 samt 12, for saa vidt det angaar Nedsættelse af